

Only Friends

Only Friends Ronald McDonald Centrum: een sportparadijs voor gehandicapte kinderen.

Marco van Basten poseert met de groene bal; Dennis Gebbink van Only Friends is gelukkig.

FOTO ELMER VAN DER MAREL

De neuzen wonnen van de boeren, en meteen moest ik aan Marco van Basten denken. Hoe zou het hem zijn vergaan nadat hij zijn contract bij Ajax had ingeleverd? Het leek wel alsof hij van de aardbodem was verdwenen. Waar was San Marco gebleven?

Het antwoord kwam deze maandag. Marco is ambassadeur van Only Friends, de sportclub die zoveel gehandicapte kinderen in beweging krijgt, en vandaag zou hij op bezoek komen in het Only Friends Ronald McDonald Centrum, het sportcomplex dat in Nieuwendam wordt aangelegd.

Sportief als ik ben, besloot ik op de fiets te gaan. Dat viel nog niet mee, want er stond een gemeen windje. Zwoegend beklom ik de Schellingwouderbrug. En ik dacht aan mijn oudste dochter, geboren met het syndroom van Down, en

dus ook behorend tot de doelgroep van Only Friends.

Soms acteert ze dat ze een topsporter is. Dan gaat ze tekeer op de Wii of mikt ze tot ieders verbijstering de bal feilloos achter elkaar in de basket naast het huis. Elke zondag gaat ze trouw met haar vader mee naar het voetbalveld, maar zelf taalt ze niet naar een teamsport. Dansen, dat is haar lust en haar leven, en binnenkort begint ze ook aan een theatercursus.

To be or not to be, that's the question.

De wind trok aan en toen ik via het viaduct onder de ringweg de Zwartegouw opdraaide, begon het venijnig te regenen. Maar niet veel later arriveerde ik bij sporthal De Weeren. Ik wist niet wat ik zag. Aan de rand van een zandvlakte stond een pracht van een sportcomplex.

Een vriendelijke juffrouw stuurde me naar boven, en daar, in wat

straks het clubhuis moet worden, trof ik Marco, die ontspannen een broodje at. Een fotograaf vroeg of hij even een portretje mocht maken. "Waarom?" zei Marco, en zijn blik verstrakte. "Het gaat niet om mij." Minzaam schudde hij zijn

Marco van Basten: 'Menig topclub zou hier jaloers op zijn'

hoofd. "Ik zie daar het nut niet van in."

Dennis Gebbink, de man die tien jaar geleden aan de wieg stond van Only Friends, nam het woord. Hij vertelde over zijn zoon Myron, die geboren werd met een dubbelzijdige hersenbeschadiging, en liet een ontroerend filmpje van Henk Spaan

zien. *Je bent goed zoals je bent!* "Ik heb het een plekje gegeven," zei Dennis, "maar af en toe doet het nog pijn."

Begon hij in 2000 met acht kinderen, nu is Only Friends uitgegroeid tot een bloeiende vereniging met tweehonderd leden, lichamelijk én verstandelijk gehandicapt, zeven voetbalteams en zestig vrijwilligers. En op het programma staan nu ook sporten als handbal, hockey, rolstoelbasketbal, kickboxen, judo en atletiek. Gebbink: "We willen onze kinderen gelukkig maken en kijken naar wat ze kunnen."

Als dank voor zijn pionierswerk ontving hij nu – in de vorm van een groene bal – een onderscheiding van de stichting Meer dan voetbal. Marco kwam erbij staan en samen poseerden ze voor de fotografen. Dennis straalde. "Dit is een droom die uitkomt," zei hij, "in dit com-

plex zijn onze kinderen nu eens de baas."

De rondleiding voerde langs een kunstgrasveld voor rolstoelhockey en voetbal, omgeven door een atletiekbaan. Een Johan Cruyff Court. Een sporthal, voorzien van de modernste snuffjes. Een dojo voor judo en kickboksen. Een fitnessruimte met aangepaste apparaten. Een zwembad met een verstelbare bodem. "Een paradijs," zei Dennis terecht, en ik dacht weer aan mijn dochter, die ik misschien toch maar eens mee moest nemen. "Mooi hè?" vroeg ik Marco. Hij knikte koeltjes en zei: "Menig topclub zou hier jaloers op zijn."

Of hij ook een groene bal wilde? "Ja, graag," zei Marco. Hij gebaarde tegen een fotograaf dat het genoeg was, en daar ging hij, met zijn bal keurig in een netje. "Doei."

frenk@parool.nl

Het Cygnus kan groeien

Het Cygnus Gymnasium verkast naar de oude lts in de Wibautstraat. Hier kan de school in de toekomst het overschot aan gymnasiasten opvangen.

HANNELOES PEN

Het Cygnus Gymnasium bestaat nog niet zo lang. Het ontstond in 2005 toen het gymnasium van het Pieter Nieuwland College werd verzelfstandigd. Eerst zat de school nog in noodgebouwen naast het Pieter Nieuwland College. Later verhuisde de onderbouw (eerste en tweede klas) naar de voormalige mulo aan het Linnaeushof. De hogere klassen werden ondergebracht in een oud schoolgebouw aan de Simon Stevinstraat.

Rector Edu van Rijn kan niet wachten tot de klassen weer onder één dak zitten. "Het zou fantastisch zijn geweest om ook de andere twee schoolgebouwen aan het Linnaeushof van de katholieke basisschool Lidwina te betrekken. Maar dat lukte helaas niet."

Toen kwam het plan om het Cygnus, dat onder de Amarantis Onderwijsgroep valt, te verhuizen naar 'het schip' in de Wibautstraat, waarin vroeger de christelijke ambachtsschool zat. Het Cygnus wordt

Het Cygnus Gymnasium gaat naar 'het schip' in de Wibautstraat. FOTO FLORIS LOK

na de Delta Scholengemeenschap en het ROC ASA Economie de vierde bewoner van dit door architect J.B. Ingwersen ontworpen schoolgebouw. De school ligt in de Parooldriehoek, die momenteel samen met de herprofilering van de Wibauts volop in ontwikkeling is. Van Rijn: "Het wordt groen in de Wibautstraat met een strook bomen. We hebben de universiteit, de hogeschool en de studentencampus in de buurt. Er komt veel horeca. We zien dit helemaal zitten."

Zijn nieuwe school wordt binnenkort gerenoveerd door Wessel de Jonge Architecten uit Rotterdam. "Het is een fantastisch gebouw met hoge ruimtes en reliëfs van binnen.

Het is een modern rijksmonument, met mooie lichtinval door de zonwering. We beginnen een nieuwe school in een oude traditie."

Het vijf verdiepingen tellende gebouw is zeventien vierkante meter groot en heeft een inpandige gymzaal op de bovenste etage. De school die nu vijfhonderd leerlingen telt, kan hier uitgroeien tot pakweg achthonderd leerlingen.

"Voor de gymnasiumleerlingen valt straks weer wat te kiezen. Vroeger waren er drie gymnasia, inmiddels zijn het er vijf."

Het Cygnus heeft zichzelf een duidelijke missie gesteld. "We willen gemêleerder publiek trekken. We zijn nu nog te wit."

parool theater

Klassiek drama met een Bok en een Geit

Een klassiek liefdesdrama sierde gisteravond het toneel van het Parool Theater. In een Hollands jasje weliswaar. Sterven Romeo en Julia aan het eind in elkaars armen, Bok en Geit in het verhaal van Herman van de Weideveen komen elkaar na 'een half mensenleven' – 34 jaar – weer tegen. Zij weduwe en moeder van vijf kinderen, hij verbitterd en alleen na vele kortstondige affaires.

Hij herinnert zich alles nog, haar zwarte haar, de grassprietjes tussen haar billen, haar wimpers die zo lang waren dat hommels er op konden landen en vervolgens zeeziek werden van het geknipper. Zij is klaar met de geschiedenis en beweert alles te zijn vergeten.

Hij stuurde haar zijn ring terug, zij schreef hem 'maar gelukkig te worden met een ander'. Nu komen zij erachter dat ze zijn verraden door 'kappie', de kapelaan. De woorden waren niet voor hem bedoeld, maar voor haar verloofde. De ring werd teruggestuurd na het lezen van de brief die door kappie werd bezorgd.

Van de Weideveen baseerde zijn stuk op de concurrentiestrijd tussen de Bokken en de Geiten, de bijnamen van twee harmonieorkesten in het Limburgse dorpje Thorn. In de documentaire die Hans Heijnen

er in 1998 over maakte, is te zien hoe de wedijver het 2600 inwoners tellende dorpje verscheurt. De Bokken van de Koninklijke Harmonie zullen nooit in de Geitencafés van de Kerkelijke Harmonie St Michaël komen, de Geiten moeten het niet wagen zich bij de bakker van de Bokken te vertonen.

Bok en Geit in het Parool Theater zijn slachtoffer van die tweedeling. Het 'Geitenjong dat viel voor een Bokkenkind' wordt zodra hij zich in de Bokkentent durft te vertonen met hierflessen achterna gezeten. Hun ouders spreken hun afschuw uit over de liefde die hun kinderen uit alle macht geheim proberen te houden, maar die desondanks 'te veel lawaai maakte'.

Bok en Geit, acteurs Elisabeth Loot Verlee (63) en Pieter Jongasma (49), snappen het conflict na zoveel jaar nog steeds niet: "Geen idee waarom bokken bokken zijn en geiten geiten." En ze waren nog jong, te jong eigenlijk. Veel meer dan een beetje zoenen durfden ze eerst niet. Geit: "Mijn tanden kletterden tegen die van jou als borden in de afwas."

MARIANNE LAMERS

Vanavond: Hoezo veilig? Criminele Antilliaanse jongeren.